

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,,

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona	1 peseta trimestre
Fora	1'25 id. id.
Estranger	1'50 id. id.

Un número 10 céntims

Any 2.er

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ SABATERIA-VELLA 2-1.er

Dissapte 26 de Octubre de 1895

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletons, etc., que s'remeten
a la Redacció, se n'donarà compte en lo Setmanari

BIBLIOTECA PÚBLICA GIRONA

Núm. 80

SECCIÓ GENERAL

DISCURS

pronunciad pe'l president del jurat, l'intelligent propietari, agricultor y Diputat provincial D. March Mir y Capella en lo acte de la distribució de premis que's celebra en lo Centro Agrícola del Panadés lo dia primer de Septembre.

(Conclusió)

He parlat de la Diputació Provincial, y com es la entitat que més treballa en benefici dels interessos nostres, tinc de dir algunes paraules á ella referents. No'm deurian perdonar mos companys tots, un per un, que tantas vegades han parlat allá en la Casa de San Jordi, en pro de vosaltres y dels vostres interessos, los oblidés una vegada que aquí puch fer justicia á son verdader zel per lo cumpliment de son deber.

Tan dé bò de Deu que, més enllaire y més avall d'ella, hi hagués tan bonas intencions com la Diputació porta. Quant ha sigut hora de pensar en la manera de refer la nostra vinya perduda, ha creat y sosté encara, un viver de ceps americans pera repartir entre 'ls viticultors. Sense l'estímul de donar als deixebles títol oficial per sos estudis, sosté y fá creixer cada dia la Granja-escola de périts y capatassos agrícolas, que aprenen allí tot lo técnich y práctich per nostre art. Quant no fá molts días va esserquestió de recabar del govern una puja dels drets d'aduanas á la introducció dels blats extrangers, va defensor aquesta puja ab tota sa energia, y se'n ha fet lo expedient de cada poble de la província que ha demanat rebaixa de contribució per sa perduda riquesa rústica. No he de allargar-me en aquest tema, ben sapigut de tothom y que'm portaria més enllia de lo que m'es permés en aquest acte.

**

No faltan, no, donchs, forses que's mouhen en ajuda nostra. Molt podém esperar si de continuo nos movém nosaltres y las sabém aprofitar. Dura es la resolució del pavorós problema que se'n presenta; difícil y plé d'espines lo camí qu'hem de recorre, més podrém ferho, com han fet los altres, si mirant la bandera vostra enllayrada aquest any ab més motiu que en altres, procurém imbuirnos dels atributs en ella escrits: la virtut, la constància y lo treball.

La virtut, la fé que regira las montauyas, la fé, que, com dia una eminencia catalana, no's pot sense ella, no tant solzament esperar en la gloria del Cel si no que tampoch en fer res de bò sobre la terra, nos fará viure ab la esperansa de que no hem de ser més desgraciats que'ls altres y que un dia podrém reueure nostra terra reconstituida si ab constància treballém ab la intel·ligència y'ls brassos. La caritat, que no solzament en lo nostre cas especialíssim, nos mana seguir la màxima evangélica de que lo que no vulguis per tu no vulguis per ningú, sinó que anant més enllá y fins per egoisme propi, hem de voler per los altres lo que per nosaltres desitjém. No ha de voler ningú viure rich en un pais pobre, ans al contrari que's refassi mes y més nostre vinyat, á fi de que pugui venir aquí lo comers a provehirse de nostres géneros, portats al mercat ab abundancia y bona classe, y poguém produhir per tothom aquest vi que ja te ara reconeguda anomada, puig ab lo nom de Panadés, corre, y's cotisa y s'estima en extrangeras terras vi de las nostres viñas. Aixís veurem cobrar vida y prosperar aquests grans magatzéms que xoplugan extraordinaris cubells abont caben á centenars y á milers las cargas de vi y que fan de la nostra bona vila lo centre més important del comers d'aquest producte de la agricultura. Afortunadament vinrà á ajudarnos l'esperit rural que's desperta y's mou y se sent voltejar sota la volanera d'aquesta sala. Digaho sinó aquesta reunio esplendidísima que ve á festejar los mérits agrícolas, en aquesta època, quant sembla que tot s'ha d'ensorrar sota nostres peus, quant, fins homens de pit, boy re-

negarian de sa malhurada sort que 'ls feu neixer pags; quant sembla que l'home que verdaderament produheix no pugua viure del art de la terra, fonament de tota industria y de tot comers. Aquí's ve-huen moltes y distingidas damas, honra nostra, orgull de la nostra terra, célebres allá hont se vulga per sa discreció y la sua gentilesa. No's donan de menos de concorrer á una festa pagesa, y son concurs en la reconstitució nostra, pot sernos molt poderós.

Mares, viudas tan volta, guardant dintre son cor ferit per la desgracia, lo recort que no s'esborra del marit perdut, inculcan en l'ànima de sos fills, al mateix temps que las fermas doctrinas del avior, los avuy indispensables conexions del progrés agrícola; estimulants al mateix temps que á conservarlo que han deixat ab sos estalvis passadas generacions, procurant posarse al tant de tot quan fá l'agricultura moderna. Esposas, essent lo suau fré que retengui en las imputos al company de la sua vida, salvantlo de que desbocat, li vagi l'carro pe'l pedregal ó s'estimbi en vertiginosa carrera, mes no essent per ell la traba insuperable que no l'deixi marxar endavant. Fillas, essent lo consol y la alegria de la casa, y aprenent, per los temps que han de venir, quan efímeras son las cosas de la vida, que fins lo que's creu més segur se pot perdre y que no sempre's té lo que's guanya, quant no sol mancar may res de lo que's guarda.

Y vosaltres, amichs y senyors, vosaltres companys meus de gloria y fadigas, vosaltres que no heu de dirme quinas son vostras penes ni vostras alegrías perquè son las mevas, porque visch com vosaltres víviu, y respiro l'aire que respireu, m'aclaparen los vostres desenganyos, y m'anjan las vostres esperansas, vosaltres, agricultors d'aquesta terra, tingueu confiansa no hos desconcerteu. Dias millors sobrevindrán sobre nosaltres, com han anat sobre d'altres payssos tan perduts avans com lo nostre are. La nova vinya comensa á veure's á claps, aquí y allá, com á llevant de la reconstitució futura, y las mostras que ja desde ara 'ns dona son per animar als mes desconfiats quant se procedeix á plantàrla ab los conexions y cuidados que's requereixen.

No mes cal que posém totas las nostras forses per salvarnos en primer lloch desde qualsevol situació en que 'sn trobém y puguém en tota ocasió esser útils y prestar serveys á la nostra pàtria.

¡Pàtria, nem sant per qui combaten nostres germans á l'altra banda de! ayqua ahont van á milers á donar la sanch y fins la vida pera conservarli la integritat y la seva honra, y per qui hem de batalliar los durs combats de la vida nosaltres en las lluitas del treball, aprofitant, sempre y de mancomú, los arpiots y'l llibre!

COSMOPOLITISME Y UTILITARISME

Lo primer es filt del segón y l'un y l'altre forman la llaga cangrenosa que ha de conduhirnos á la ruina y al aniquilament. La tendencia que domína es la de ferho tot en gran, ó al menys aparentarho, perquè, cal reconeixerho, lo cosmopolitisme, de que se fa gala de-sentada, no pasa de ser una corassa de cartó, pera disimular lo raquitisme de qui la usa.

Home hi há que apenas arriba á estimarse á si mateix, y te la pretenció de abarcar ab la seva estimació á la humanitat entera, apesar de las rassas, dels colors, de las creencies, de las institucions y de totas las diversitats establecidas en l'ordre de la creació; com pera demostrar que la varietat no se oposa al ordre ni á la bellesa. Així se lliuran de estar subjectes á la práctica de cap religió, mentres no 'ls comvé aparentarho, perquè la universitat del seu amor no 'ls permet, per exemple, rendir adoració exclusiva al Deu dels cristians, per no despreciar la veneració que deuen mereixer á llurs respectius sectaris los preceptes del Corá, los cismas de Lutero ó de Calvino, las doctrinas dels braçmas y los deus de la escala zoològica adorats per las rassas salvatges; que per ser sal-

vatges no deuen de estar compromessos en la universalitat de sus elàsticas afecions; lo que es molt lògich puig si uns posan la seva adoració en un quadrúpedo, en un crustáceo ó en un reptil asqueros, ells la posan també en un ídol material, á qui lo egoisme ha donat lo títol de conveniencia.

No se pot admetre que, qui te lo cosmo per pàtria, neguiteji per la defensa, per la il-lustració ni per la prosperitat de la porció de terra que anomenan patria natural, que no passa de ser un àtom, comparat ab lo conjunt de la Creació, ni que puga sacrificar la salut, la vida, ni 'ls interessos en obs de aquest àtomo en que llurs basavis nasqueren y visquen. ahont durán generacions continuadas tingueren concentradas llurs afecions y ahont descansen en la pau dels sepulcres, sus despullas mortals. Qui no estima la terra en que nasqueren sos entecessors, ahont nasqué ell, ahont nasqueren sos fills ahont probablement naixerán sos nets; qui desprecia la seva llengua y los seus costums; qui menysprea los seus drets sagrats, no pot contarse entre los patriotas; es un renegat.

Si estima á la humanitat en general, (suposició inadmissible en bona lògica) pero lo qual li bastaría practicar las doctrinas cristianas, será un filosop, no será un bon ciutadà.

En obs de sos interessos personals solén rendir adoració al deu Estat, pero això no 'ls accredita de bons patriotas, perque es segur que son amor no arriba á totes las parts que forma aquell conjunt arbitrari.

Lo Estat es per ells lo grupo burocràtic que l'monopolisa, que pot, per lo tant, satisfer las seves ambicions, fer surar los seus projectes, repartir nònimas, honors y dignitats. Dels ciutadans ni de las comarcas nervi del Estat no se'n recordan á no ser pera explotarlas.

Aixís com Deu es infinit y no se veu en lloch, los cosmopolitas y los utilitaristas á la moderna han dilatat la idea de la patria fins á ferla imperceptible. Així se deslligan de tota obligació envers la patria natural. ¿Com han de disminuir la universalitat del seus efectes pera donar cabuda en son cor á un sentiment innat, noble y dignificat com es lo amor al racó de la terra ahont obriren los ulls á la llum del dia per primera vegada? Així, pretendent usurpar los atributs de la divinitat, cauen en lo egoisme mes repugnant, puig tan volen estimar que acaban per no estimar mes que á la seva propia conveniencia.

JOSEPH CORTILS Y VIETA.

Blanes, Setembre 1895.

Firas y Festas de la Inmortal Gerona

PROGRAMA

Dia 29. A las 10 del matí solemne ofici ab sermó en la Capella de San Narcís ab assistència dels cabillos Municipals y Catedral.

Per la tarda de 3 á 5 sardanas en la plassa de la Constitució y música en la Devesa.

A las 9 de la nit funció d'òpera en lo Teatre Principal, vetliadas en las societats Centre Moral Gerundense y Círcol de San Narcís, serenata per la «Armónica Gerundense»; á las 10 ball en la societat Las Odaliscas. Concert á la mateixa hora en el Liceo Gerundense.

Dia 30. Sardanas de 2 á 5 en la plassa de la Independència, concert en la de la Constitució per la banda de Guipúzcoa. Funcions de teatre en lo Principal y Centre Moral. Ball en l'Artística Gerundense á las 10, y á las 11 en el Casino Gerundense.

Dia 31. Sardanas de 3 á 5 á la plassa de San Pere, música á la Devesa y concert coral en la plassa Constitució. A las 4 de la tarda gran concert en lo Casino Gerundense; á las 8 concert en l'Artística, funció d'òpera en el Principal, sarsuela y ball en Las Odaliscas.

Dia 1 de Novembre. A las 2 de la tarda Certamen literari en la platea del Teatre principal. Sardanas en lo carrer del Carme y Concert en la plassa de la Constitució.

A las 9 de la nit vètillada en lo Centro Catalanista en obsequi als autors premiats que serán obsequiats ab una castanyada. Funció en lo Principal, Centro Moral y en Las Odaliscas y ball en l'Artística á las 10.

LA CUESTIÓ DE CUBA

Copien de *La Renaixença*:

«La cuestiò de Cuba's va posant més negre cada dia. Lo reconeixement de beligerància á favor dels separatistes vola per l'aire y no tenim llunyá l'dia en que dels ports del Brasil y dels Estats-Units isquen descaradament expedicions numerosas d' homes y d' armes que acaben d' alellar als que ja demostraren prou pit pera encararse ab tot lo poder d'Espanya.

Als politichs conservadors y liberals, lo reconeixement de beligerants als insurrectes, encara que no ho semblí, los hi ve com l'anell al dit. D'aquesta manera despertaran més fàcilment la nota patriota, y, emborratjada la gent ab las propagandas dels diaris, atiarán al govern fins á que declarí la guerra á totes las repùblicas plegadas del continent America.

Aixó podrà ser desastrós per lo comers peninsular y horrible per los pobres minyons que en l' inhospitalari clima de Cuba exposan cada dia salut y vida; pero te la ventatje de que extén un ample mantell sobre tots aquells que ab sos lladrocinis han contribuït poderosament á fer creixer la repulsió que 'ls criollos antillans senten per los espanyols.

Perque aquí som així: en sentint l' espiguet de la corneta perdém l' oremus, y en lloch d' esbravarnos contra dels que 'ns han portat á tant trist estat y que 'ls tenim á las nostras mans pera poderlos castigar, som capassos d' agrahir lo més petit sacrifici que en aras de la *madre pátria* fassi tota aquesta faràm que ab pochs mesos d'estada á Cuba ha arredonir la seva posició d' una manera escandalosa.

Tot es avuy dir mal dels Estats-Units y del Brasil, com si la conducta d' aquets païssos tingués res de particular de son origen.

Terras verges que poden mantenir ellas solas tota la població d' Europa, fora de la emigració que las lluytas religiosas y la miseria irlandesa varen portar á la Amèrica del Nort, no ha desembocat allí més que lo bo y millor de cada casa. La brumera del vell continent ha anat á instalarse en sas inmensíssimas valls atlànticas, y, quan á la costa la vida s' hi feya més difícil, ha anat empenyent als indis terra endins, exterminantlos com fem aquí ab los llops, las guineus y las mustelas.

Lo Brasil si fa no fa ha tingut lo mateix orígen, ab la circumstancia més desfavorable encara de que allí ni la persecució política ni la religiosa hi ha portat á ningú. S' ha fet ab la nata y flor de Portugal, com ab la nata y flor d'Espanya s' han poblat Venezuela, l' Perú, l' Uruguay, Xile, Paraguay y la Argentina. Y ab cruces ab las indias, tan brutals com los que han originat la rassa mulata cubana y ab las administracions escandalosas dels virreys, s' anà augmentant lo llevat d' odis que terminaren ab la general desfeta de principis d'aquest sige, de la que no salvarem més que l' petit llensol de Cuba y 'ls bolquerets de Puerto-Rico.

Tot això ho sabia en Narvaez y l' O'Donnell y en Cánovas y 'ls que fan de liberals avuy, y, no obstant, tots han seguit á Cuba l' mateix procediment d' administració que vuitanta anys enrera 'ns arrabassà centenars de mils lleguas de terreno.

Sabíam també que, donat lo crit separatista á Cuba, eixirian de per tot arreu diners y homes pera extirminar als fills de mare que hi enviessem, y que, si Fransa doná á la República Americaña un Lafaytte que la deslliurés d' Inglaterra, no tenia de faltar un dominicá que 's posés al devant dels que per segona vegada han aixecat á Baire un crit serio d' independencia. Lo crit de Yara que 'ns costá, del xeixanta y vuit al setanta cinch, 150,000 homes no fou prou bona llissó, puig no ha vèm passat un dia sens posar á las estrellas al general francés que no feu més ni menos contra la dominació inglesa als Estats-Units que lo que en Maxim Gomez fa avuy contra la dominació espanyola á Cuba.

Qualsevol que no s' acontentés ab lo que pot donar bonament de sí una aduana espanyola, trobava, si tenia bons pdrins, una aduana á Cuba, d'aquelles aduanas que en poch temps sabian tirar de revés á un importador de tasajo, mentres un altre trobava l' desllorigador per entrarlo en condicions que no admetian competència. Y 'ls barcos que tenian per forsa d' arrodonir lo viatje, s' havían de nolear per determinades casas á preus ruinoses, havent d' abondonar lo negoci, tan bonich com natural, d' ésser sos armadors y capitants carregadors y comerciants alhora. Esgarrapavan las engrunas pera no perdre en lo trajecte de la Argentina ó del Uruguay á Cuba 'ls dineros que portant vi a aquestas repùblicas havian afanyat en un viatje de tres mesos. Molts cellers que avuy estan plens de botas, sense aquets abusos que han desviat la nevegació potser ja no ho estarían.

Y ab tanta torpesa no 'ns hem tret tampoch de demunt la bruma d'Espanya, com han fet altres terras, sino que, un cop plens de butxaca, havem vist desembarcar novament á molts que, per no perdre la costum, han sigut fent després y per vía la distractiò altres negocis á la Península que han portat un seguici de disgustos.

Molts se creuen que cridant guerra als yankees, si hem de morir morírem ab honra. Lo que farém es estendre un vel encara més espès sobre 'ls fets escandalosos de que s' haqueixat univer-

salment tothom y que tanta ó més feyna que la guerra donan fa mesos al general Martinez Campos.

La campanya que apunta en los diaris emparentats ab los conservadors y liberals es igual que l' crit de «guerra al moro» que 'ns havíam de dur la felicitat no fa gayre.

Enviàrem vintisset generals á Melilla y per poch no 'ns en aném al cel en cos y ànima. Gastarem alguns milions pera que al cap de pochs mesos tornés á comensar á Andalusia l' contrabando d' armes pels rifens.

Tal ha passat també á la Habana, per quin port han desembarcat bona part de las armas ab que 'ls cubans delman avuy als que s' escapan de la febre groga.

No 'ns deixarán mentir, las penas dictadas contra algunos súbdits extrangers allí residents, ni las més serias imposadas á otros súbditos espanyols de que han vingut plens los diaris.

Ara no més falta que com en la guerra passada alguns proveïdors de tropa avisin als separatistas per ahont tenen de passar los convoys. No més cal aixó y que no 'ls falti á Madrid la lloca que en cás extrém los amagui sota las alas.

Bons elements tenim pera barallarnos ab totes las repùblicas americanas!

D' ahont pot traure les energies una nació que está podrida fins al moll dels ossos.

Dels soldats que 'ls portan á Cuba arrosegant?

Dels oficials que van per sorteix?

Dels metges militars que demandan las dimisories?

Dels conservadors y progresistas que no son bons mes que per cobrar.

Dels republicans que no valen un xavo partit pel mitjà.

Dels carlins, que ahir nos feren saber per boca del seu diari oficial y com á panyora de las sevas bonas intencions, que don Carles «del 1872 al 1876 assistí á vint batallas y entre sitis y altres operacions de guerra á mes de cent vuitanta dies de foch.»

No enboliquem mes la cuestiò de lo que ho está ara, que la vida dels soldats l' hem de conservar pel dia que hajan de morir á mans de la faccia, manada per aquell bon senyor que eixis que acabá la feyna á las Vascongas se 'n aná al Orient, assistin «en los cinch mesos que estigué ab los russos y 'ls romans a tres batallas campals, á tres atacs contra plassas fortes y á una carga de caballeria ab los cossachs del Don, tenint de venticinch á trenta días de foch.»

Vegi en Martinez Campos, d' enllestar la pau de la manera que puga, que quan tornai ab los poquets soldats que li quedin, no li faltará feyna aqui. Lo *Correo Catalán* ja 'ns ho diu per endavant: «que si l' b' d'Espanya ho exigís, sempre trobariam á Carlos VII disposits á pujar á cavall y á desenvaynar la espasa per la justicia.»

No es mal regalo de Nadal lo que 'ns promet lo representant oficial del partit carlí á Catalunya!

ASSOCIACIÓ LITERARIA DE GERONA

Certamen de 1895

Fallo del Jurat Calificador

PREMI DE S. M. LA REINA REGENT (Q. D. G.)—Lema: *Morir junto á una Cruz es mi consuelo*,—núm. 67.

Accésit—*Fabianelo. Poema social*.—núm. 25.

PREMI DEL M. ITRE. SR. GOBERNADOR CIVIL D. FERRÁN ALVAREZ.—*Desperta ferro!*—Lema: *vox populi*.—núm. 48.

Accésit—*L' Almogaver*.—núm. 14.

PREMI DE LA EXMA. DIPUTACIÓ PROVINCIAL.—*Lo pla de mala mort*.—Lema: *Tradició*.—núm. 79.

Accésit—*La maledicció del boig*.—núm. 64.

Menció honorifica—*Un bon patrici*.—núm. 45.

PREMI DE LA ECONÓMICA GERUNDENSE DE AMICHS DEL PAYS.—*Constitución física de la vid: su organografía y descripción natural interior y exterior*.—Lema: *La vid cultivada proporciona una de las mayores riquezas agrícolas*.—núm. 78.

PREMI DEL DR. D. JOSEPH PORCALLA (q. e. p. d.)—*Notas para una bibliografía médica de la provincia de Gerona. Volenti nihil difficile*.—núm. 62.

PREMI DEL CLAUSTRÓ DE CATEDRÁTICHES DEL INSTITUT PROVINCIAL.—*Oda á Cervantes*.—Lema: *Post nubila Faebus*.—núm. 9.

1er Accésit.—*A Cervantes. Oda*.—Lema: *Lumen et gloria*.—núm. 64.

2^{on} Accésit.—*A Cervantes. Oda*. núm. 3.

PREMI DEL CENTRE MORAL GERUNDENSE.—*Fe Gerona*.—Lema: *La Religió es per los defensors de la Inmortal Gerona, la font del heroisme*.—núm. 50.

Menció honorifica.—*Ls Geronins*.—núm. 80.

PREMI DE LAS ODALISCAS.—*Diumenge*.—Lema: *Bellas costums de la terra que 'm teniu lo cor robat etc.*—núm. 32.

Accésit.—*Lo ball pla*.—núm. 94.

PREMI DE LA ASSOCIACIÓ LITERARIA.—*El Tiempo. Oda*.—Lema: *El tiempo es una categoría del entendimiento. Kant*.—núm. 20.

1er Accésit.—*El mundo microscópico*.—núm. 56.

2° Accésit.—*Al cor del bosch*.—Lema: *Fugimne de la vila*.—núm. 24.

4.ª Menció honorifica.—*Marina*.—núm. 108.

2.ª Menció honorifica.—Poesia.—Lema: *Excelsior*.

núm. 2.

Gerona 22 de Octubre de 1895.—Joan J. Pernan, president. Miquel Serra pbr. Joseph Torelló, Joaquín Rodríguez y Pere de Palol secretari.

CRÓNICA

EXTRANGER

Sobre si als Estats-Units volen ó no reconeixer la beligerància als insurrectes cubans se ba parlat molt y continua essent dispers el tema, encara que afortunadament sembla se han desmentit rumors que circulaban favorables á la beligerància. També se deya si hò feria el Brasil, mes lo ministre d'aquesta repùblica Washington ha comunicat al Gabinet americà que el Brasil obrà d' acord ab los Estats-Units.

—Segons telegrama de Rio Janeiro s' observan síntomas clàssics d' una reacció en lo país favorable á la proclamació del príncep D. Pere de Sajonia net del difunt emperador D. Pedro II.

—La situació del armenis va complicantse, essent això un dels assumptos en que te fixa la atenció la poderosa Russia, pugnacions arribés á estallar de nou la guerra oriental tornaria á posar frent a front de dos nacions poderoses Inglaterra y Rusia. Potser la de que estallés ja lo conflicte ha fet que en los últims atropellos ocorreguts no hi hagi intervingut mes directament la diplomàtica europea procurant lo restabliment de la tranquilitat.

ESPANYA

Continuan á Cuba las escaramusas entre nostra tropa y los insurrectes, sense que signi possible darris batalla formal. Lo Consell de Ministres celebrat aquesta setmana en quin acord de acordar l' envio á Cuba del material de guerra y marina que signi necessari se ha determinat la compra de armament, la construcció de cassa torpedos, activar las reparacions de alguns avaros y enviar cuatre torpeders. De altre part han sigut també enviades ja á Cuba las 5 llançadoras canonyeres construïdes á Inglaterra. També estan en camí 4 canonyers acompañats del Marqués de la Ensenada quin te reparadas las averías que hia sufert.

Notícies

Oficials

AJUNTAMENT.—Sessió del 21 d'Octubre.—Baix la presidència del alcalde Sr. Espina y ab assistència dels regidors Srs. Sabat, Prat, Massaguer, Carreras, Cat, Plà, Estech, Bixa, Gumbau y Ordeig se celebrá sessió prenguent-se los següents acords després de llegida aprobada, l' acte de la anterior.

Aprobar varis comptes per valor de pessetas 39'70.

Procedir al estudi previ del projecte de reforma y modificació de ressants per la prolongació del carrer del Teatre.

Cumplir los requisits que indica la Direcció General en l'exponent del matadero.

Nombrar una comissió especial composta del alcalde y dels regidors d' alcalde per la reforma de las Ordenances municipals.

Practicar los estudis per l' alineació y rasants de la prolongació del carrer de Figuerola.

Elegir previ sorteig quatre individuos de la Junta municipal, seguent nombrats D. Antón Prat, D. Francisco Viola, D. Baldomero Torrent y D. Rafel Serra y Serra.

Fer constar en acta á petició del Sr. Boixa la satisfacció ab que l' Ajuntament ha vist que hagi comensat l' enderrocamen de les muralles.

Sessió extraordinaria del 23 de Octubre.—Baix la presidència de don J. de Espina y ab assistència de 12 regidors se obrà la sessió donantse lectura de una proposició presentada per diversos concejals demandant que l' Ajuntament acordi que les terres de las murallas se destinin á la nivellació del carrer de Figuerola tota vegada que oferexen los propietaris de dit carrer donar part del terreno pera via pública.

Fou aprobada per unanimitat nombrantse una comissió composta del Sr. Alcalde y dels Srs. Bajandas y Gumbau pera formalitzar la cessió feta per los propietaris á favor del Ajuntament.

La *Gaceta* del dia 19 de aquest mes publica una R. O. circular del Ministeri de la Guerra data el 18 en la que se fixa el cupo que se demana del reemplàs d' aquest any. Correspon a la zona de Girona 1640 xicots, d' ells 424 per Cuba, 39 per Puerto-Rico y Filipinas y 1177 per la Península.

Han d' estar á la capitalitat de la zona el dia 26 d' Octubre los de Cuba, el dia 30 la mitat del cupo de la Península y el 4 de Novembre l' altre mitat. Poden redimirse tan los de Cuba com los de la Península fins lo dia 21 de Novembre.

—Dilluns d' aquesta setmana, die 21, comensaren las obres per lo derribo de las muralles en los portals del carrer del Nord y plassa del Hospital.

—Senyor alcalde: Seria molt convenient procurés qu' als ci

listas no molestessin á les personnes que dessitjan passejar per la Devesa. Hi hár allí paseits aproposit y poch concorreguts ahont podrian aquets senyors divertirse sens molestar á ningú en compte de pasar per lo passeig central. Diumenge passat á la hora en que estaba mes concurregut aquest passeig un tricicle se entretenia en voltar p'c allí obligant a tothom á ferli puesto. Serta també convenient que's els obligués a portar per la nit un fanal encès.

—Agrahim á la Junta Directiva de la Societat «Las Odaliscas» la invitació de que nos han fet envio acompañada de un bonich programa per assistir á les funcions que donará aquesta societat en les proximes firs.

En altre lloc d' aquest número podrán enterarse nostres llegidors dels días en que aquellas tindrán lloc.

—Lo Club del Sport Gerundense ha anunciat una carrera de velocipedos el dia 4 de Novembre pròxim. Las carreras serán tres:

1.º Provincial — Premi d' honor, medalla d' or. Distancia 4000 metros, matrícula 2'50 pts.

2.º Carrera. Nacional — Premi del Exm. Ajuntament, consistente en 250 pessetas. Distancia 5000 metros, matrícula 5 pts.

3.º Carrera Local — Dos premis de 70 y 30 pessetas. Distancia de 2500 metros, matrícula 2 pessetas.

Los que hi vulguin prendre part deurán matricularse per lo menos 24 horas antes de la carrera.

S' admeten las peticions de suscripció en lo domicili del secretari — Plaça de la Independència 12 principal.

—Ahir vam tenir lo gust de saludar á nostre estimat amich lo ferm catalanista y distingit advocat D. Lluís Durán y Ventosa fill del docte catedràtic de la Universitat de Barcelona Sr. Durán y Bas.

—Victima d' una terrible malaltia ha mort en la vila de Santa Coloma de Farnés la distingida senyoreta donya Coloma Mon y Bascós, germana de nostre estimat company de causa y secretari de la «Lliga de Catalunya» dñ Joan Mon y Bascós, á qui enviem lo nostre mes sentit pésam.

—FIJAS Y FESTAS.—*Fijas.* Dia 27 La Bisbal, 28 Perelada 29 al 5 de Novembre, Gerona. 2 Novembre Puigcerda.

Festas majors. 29 y segunts, Gerona.

—J. LLINÁS Y C.º—*BANQUERS.* —*Ciutadans*, 16.—Compran al benefici cupons d' Exterior. Cubas y altres. Compran y venen valors al comptat. Reben ordres de Bolsa. Obran comptes corrents ab interès.

—CAXA D' ESTALVIS DE GERONA.—*Ciutadans* 16, y lllebre, 2.—Imposicions al 5 per 100 desde 10 pessetes.—Id. al 3'50 per 100 desde 1 pesseta.—S' admeten los dilluns, dijous y dissabtes de 9 a 1 y 'ls diumenges de 10 a 12.

Pera les devolucions los mateixos dies y hores.—Se proporcionan gratis prospectes pera ls altres detalls.

—L' UNIÓ AGRÍCOLA, INDUSTRIAL Y COMERCIAL —*Emissió de 20.000 accions de 125 pessetes una.* En les oficines de la casa de banca J. Llinás y Companyia, queda oberta durant les hores de despatx que la mateixa té establertes, la suscripció á les expressades Accions, y se proporcionan los prospectes y demés noticies que s' excessin.

SECCIÓ LITERARIA

UN JUGADOR

Com que'l joch era perseguit, lo tinent Gutierrez no s' sogné morir en tota la tarde de la cofurna del Barcelonés. Y com que... ¡mal llam los fongui! ... las bonas estavan de malas y ell jugava á las bonas, á las cinch ja me 'l havian deixat que ni un jonch. Sòrt que, preparant la muda de casa, el dia abans, havia pogut esgarrapar una flassada més y, ben empennada, be'n treuria ias tres ó quatre pessetas que li calian per intentar la revenja.

En Gutierrez no havia sopat y tenia mal de cor; pero á casa seva no hi havia un rosegò. ¿D'onchs, á qué anarhi?

Presentarhi sense 'ls medis de trauren la miseria, de ferse perdre la darrera disputa, no serviria sinó per agravar els dolors inútilment. Ademés que.... vaja, el cor li deya qu' aquesta nit havia de guanyar.

¡Que redimonj, si ja havia d' haver guanyat á la tarda! ¡Cal! ¡cal! ¡cal! Abans de tot

buscar la revenja, recuperar lo perdut pera pagar deutes y desfere de tot lo feix de papeletas d' emprenyo que l' Elvira li guardava. Un militar sense espasa ni revólver no podía amar. Una situació com la seva imposava un va y tot. ¡La

revenja, la revenja! y després no tornarhi mai més, mai més, ¡oh, aquesta vegada, si que ningú l' faria faltar al jutament!

Vés, donchs, si no valsa la pena d' aventurejar las pessetas de la flassada, mal qu' ell ni la familia no s'opressin

Y algú passés fret al llit. A la matinada arribaria rich á casa

y tot acabat. L' Elvira, pobla xicot, al agafar aquell munt

de bitlets, li perdonaria tot, se tornaria boja d' alegria. Y

ell, may més, may més, posaría 'ls peus en cap casa de joch.

Demà gran festassa. Primer de tot, buscar dida pe'l pe-

tit á veure si ell y sa mare 's refan; després, á comprar cal-

sat y vestits per las cinch nenas, equiparnos d' hivern l'

Elvira y jo; y un bon dinar... ha, si, un bon dinar... tot

seguit... desnonar el pis en qu' hem entrat avuy... perque...

...veja, aqueix carrer d' Alcolea, allí al cap de vall de Sans;

la meva dóna no s' podria atansar á Barcelona per res; las

nenas haurian de seguir sense anar al colegi. y ara... va-

...las hi vull fer anar. ... Alsa, Gutierrez, aném, aném á

recollar la flassada, que la durém á casa de... ¡ay! ara aran-

ya dir: jd' aquell juhéu! ¿Qui sab si molts vegadas m' ha

perdredre aqueixa incurable costüm de malehir á qui més

necessito? La sòrt es tan misteriosa!... Qui 'm dirá á mi, si

escanyar al Guerro? ¡Quina potra d' home!.... Pero jo lo

sé que, de llavors, aquella pluja de malas, que ni 'l

del carlins quan nos van sorprendre ab en Nouviles. Si

son bestiesas ó no, està per descubrir. La qüestió es

que de misteris aixíx ne veig cada dia. Per exemple: gen

Mora no tenia per segur el perdre el dia qu' ensopega?

—Quants cops jo, no més mudantme l' anell de dit, he lograt que se m' girés la sort?

Y aixíx desvariant, arribá al quartel, confiá la flassada á un brivall del carrer, y... cametas ajudeume... cap á empennarla.

Al baixar las escalas, ni unas castanyolas. ¿Y no ho havia d' estar? Duas cosas de bon auguri.

Primera: haverne tret, no quatre pessetas, sino cinch.

Segona: que totas cinch eran alfonsinas, del rey menut. Ni de cap caygut, ni de cap mort.

¿Cóm dues cosas? Tres.

Tercera: que, butxaquexant, encara 's troba déu céntims pera pagar al brivall: es á dir, que las cinch pessetas pera reemprendre 'l joch li quedavan ben netas y rodones.

Lo mal era que tot just tocaven las set y 'l cor li deya que no s' hi havia de posar fins á las nou. L' home comensá á rodar Rambla amunt, Rambla avall, las mans á las butxaca-s, lo bolet al clatell, pensant en sa apuradíssima situació, somiant ab la revenja. Pero com la gent atrafegada, l' empennés, lo copejés, lo comensés á marejar, sortí del passeig y guanyá l' acera. Dels restaurants, dels cafés s' escapavan flayers aperitius, sorolls de cuberts, de cristall y de pisa recordantli que no havia dinat gayre, que no havia sopat gens, augmentantli 'l mal de cor, redoblantli las esgarrifansas de fret, tantantlo á entrar. Ell s' hi resistia, viraca en rodó, s' entornava fent tintinas cap al passeig ab lo cap tot coto y aquell barret sofocant cada cop més al clatell. Tremolins de fret, d' un fret entre carn y pell li feyan reinar el cós mal arropat, ficarse altra volta las mans á la butxaca; pero al tébi contacte de las pessetas, una suhor freda l' amarava de cap á peus. Perque no era, no, la tebior seca y fada de la moneda posada al caliu del seu pantalón, ni tampoc la del metall d' una espasa escalada ab la sanch del enemic; qu' era com la d' una mágenerosa que esbategant y entresuhada el socorría. «Vés, aquí ho tens, corre á casa teva, alimenta als teus fills, parteixet'ho ab l' esposa, aixuga las llàgrimas, sodolla la set, apaga la fam y sino, al menys, peixéixet tú»—semblava què li deyan á l' orella. Y las camas se li clofian, y 's ulls, aquells ulls sortits, li saltavan del cap y sols un fil de voluntat l' aguantava, li sotenia l' esma.

Rosegat per la fam, marejat per aquell bas, aturdit per las véus interiors que l' posavan en pugna ab la voluntat, empés per la por de sucumbir als estimuls de l' instant de conservació, fugí, fugí de la Rambla y comensá á rodar per carrers y carrerons y plassas y més carrers, arrambantse á las parets, fent esses, sense saber ahont anava, fins que, de sobre y quan ja casi li faltava l' alé, ensopagá ab lo grahó sortint d' una escalinata. Mirá bé: era d' una iglesia, d' una iglesia gòtica, qu' ell no coneria, abandonada allí en aquella plasseta fosca y negra per hont no passava ningú. La porta estava al fons del atrí ojival y convergent, per ahont se colava un ayret tebi, xuulantlo, oferintli abrich, caliu consolador.

Una idea estranya atravessà per son cervell: potser restant...?

Y pujà las escalas ab pena, y entrà. L' iglesia estava fesca, plena de devotas inmersas en massa negrosa dins d' aquella tenebror que boy ni deixava entreure las simètricas capelias afilaradas á abdós costuts. Sols allà al fons de tot, á mitx altar major, hi havia una gran clapa de llum, espunxaven algunas arestas d' or del esbelt templet gòtic qu' enlayrava sas trepadas agullas fins á las boyas que escondien la volta.

En Gutierrez avansà, avansà ab pena, atret sempre per aquell foco de resplandors. Estava aquest com tancat dins d' un arch d' admetlla esbeltissim, fistonejat de guipurs d' or. En Gutierrez anà avansant, avansant penosament per entre las donas agenolladas, los ulls fits en aquella clapa lluminosa suspesa en l' ayre, á cada pas més explendent, més viva, més celestial, fins a descubrir al mitx d' ella á la Verge, ab son vestit blanç, son manto blau, sos cabells rossos; la mirada al cel, las mans misticament plegadas devant del pit, sos delicats peus empresonant una serp qu' agarrotava à un mon. La claror, aquella claror blanca y enluminadora, semblava resplandir de l' ideal figura de la Verge, estava dintre la gamma de tonalitats de son ropatge, del rosa puríssim de ses encarnacions, de las blavosas trasparencias de sos ulls. Y cós y llum, al besarse, s' esfumaven, se confonían en vaporositats lluminícias qu' esborravan los contorns y davant alé de vida ultraterrena al rostre virginal de la imatge, á ses afusadas màns. Alenadas d' incens pujaven deleytosas á arrebolarse de las blancors castas de aquella llum y 's gronxaven devant la verge, emperesidas d' enlayrarse al cel.

Febrós, casi sens esma, el jugador caygué de genolls al peu del presbiteri. Sa mirada, ja rendida, tornà á enlayrarse ab l' incens fins als ulls hermosos de la Verge. Y allí s' parà, allí s' gronxà frisosa de caritat, assedegada de consol.

Pero la Verge mirava al cel; en son èxtasis, pe'l jugador incomprendible, aquells ulls hermosos, d' infinita pureza ni pestanyejaven, ni may s' abaixavan á mirar á la generació adolorida qu' a sos peus pregava. Del mitx d' aquella foscor, d' aquell reculliment devotissim, s' escapavan gemecs, sospirs ansiosos, estossechs de bascas dolorosas, ansias enternidoras d' una humanitat desemparada, frisosa com ell de consol... pero la Verge no abaxàba 'ls ulls.

—Oh, Verge, ho Mare, que mirau al cel, palau de totes las dixas... dignauvos mirarme á mi. Vinch aquí á penadisme, vinch aquí cercant consol, vinch aquí á rebre consell. No sojo; es l' espós, el pare....

Y un rus á la gola no l' deixá acabar. Los ulls amarats de llàgrimas se li aixugaren de repent, en las llurs ninas brillá espurna de foix, sa boca 's quedá badada, tremolosa, y extengué sos brassos en l' ayre implorant tot neguitós.

Oh, si; ho havia vist, ho havia vist; lo pit de la Verge s' movia, glatia ab ruda batalla per rompre á parlar, sos dits xichs, ja desclosets, tremolaven com a jonchs, sos ulls ploraven, li vibravan las parpelles, l' anava á mirar.... ho, si, l' anava á mirar.

Y las blavas ninas, ahont convergian tots los raigs d' aquella llum celestial, anarent realment baixant, ab la solemnitat d' estrelles ponents, y aquells ulls hermosos, al topar ab la maravellada mirada del home, hi quedaren fits.

—¿Guanyaré?—preguntá, llavors ell, ab un panteig d' agonías supremas y esmolant la vista fins á lo impossible.

Oh, si; li digué que sí! Ell li veié abaixar al cap, humiliant lo seu ab rendició absoluta, se sentí anegat de resplandors de glòria.

Moments que li semblaren sigles permanentes axis. Després, poquet á pocht, gosá a aixecar els ulls. La Verge mirava altre cop al Cel, inmóvil, indiferent a la generació adolorida qu' a sos peus pregava.

En Gutierrez s' alsá ab prou feynas. La temor d' haverse enganyat, el dubte, lo teufan tremulós, esma-perdit. Capificat, per l' incertesa, eixí sense senyar, y, ja darrera l' cancell, rebaté l' barret, exclamant foragit:

—Tot ha sigut mentida; tot ilusió.

Pero de sobte, seblantli aquesta negació una blasfemia, se maleïx á si mateix. Y sospitant desesperat, reculà, entrà altre cop al temple y caygué de gonellons y proferí paraulas de penitència, captant tot compungit la reconciliació del cel.

Y cincintne marejat, altra volta esclau del dubte, sens prou fé per creure, ab massa esglay per negar, fugí, fugí d' allí, adelarat, cego, foll, y tot fent esses com un borratxo, arribá al barcelonés y s' obrí lloch á cop de colzes y tirà una pesseta á bonas.

«Malas», digué la sòrt.

«Bonas», mastegà ell ab rabia, llensanthi un' altre pesseta.

«Malas», recalé la sòrt

«Bonas», repetí ell, sens descloure las dents

«Malas», tornà la tossuda enemiga.

«Bonas, y sinó un tiro»

«Bonas», foren llavors los dàus ab saltiróns sarcàstichs.

Y, ara á bonas, ara malas, seguí jugant, doblant, guanyant ara 5, ara 10, ara 20, 40, 80, 160, 320, 640, fins, á 3000 pessetas.

Quan, de sobte:

—¡La policia, la policia!—crijà un home, entrant y tancant la porta ab pany y clau.

Lo gass' apagà, cent grapas caygueren sobre 'l tapet, cent colzes se clavaren á las costelles d' uns y altres, banchs y cadiras rodolaren per terra entre un garbuix d' homes que s' apilaven, se repel·lian á cossas y a cops de puny sens dar un crit ni proferir un mot, s' obrien portas, s' obrien finestras, y, á contraclaror de la celestia, se veieren botar, abonyegantse, fantasma-s y més fantasmas á la feréstega buydor d' afora.

Tot ensembs, sonà un tret de pistola, cruxí la porta, saltà ab estelles de fusta el pany, y de seguit la reverberació d' una llanterna de sereno ompli de

SECCIO D' ANUNCIS

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte, 26—S. Evarist papa y mr. sts. Lluciá y Marciá.
Diumenge, 27—Ss. Vicens, Sabina y Gristeta mrs.
Dilluns, 28—S. Simó y s. Judas Tadeo apòstols.
Dimarts 29—S. Narcís bisbe y màrtir.
Dimecres, 30—Ss. Claudi mr y Serapi b.
Dijous, 31—S. Quintí mr.
Divendres 1—LA FESTA DE TOTS LOS SANTS.

QUARANTA HORES.

Avui se troben en la iglesia de las Adoratrices.
Demà se trobarán en la iglesia del Mercadal.

SECCIÓ COMERCIAL.

Mercat de Gerona del dia 19 d' Octubre

Especies.	Mesures.	Pessetes
Blat.	QUARTERA DE 80 LITRES.	13'00
Mestav.	»	10'
Ordi.	»	7'00
Segol.	»	10
Civada.	»	6
Besses.	»	10'
Vill.	»	10'
Panis.	»	10'
Blat de moro	»	1.000
Llobins.	»	7'00
Fabes.	»	10'00
Fabó.	»	11'
Fassols.	»	20'
Monjetes.	Dotzena.	19
Ous.	Dotzena.	1'30

Establiment tipogràfic de Manel Llach.
Ferreria Vella.—5 Gerona.

MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Aigua Minòxima vegetal per tenyir lo cabell. No te riva en lo mén, perquè á més de sos efectes marevollosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.
Aquest assombros y sorprend específich, se ven en dita perruqueria.

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT 24,
GERONA.

Grans rebaxes al engrós.
També 's troba de venda en dit establiment la

TINTURA ABISINIA INSTANTANEA

IMPREMPTA Y ENQUADERNACIÓ DE

MANEL LLACH

FERRERIA VELLA, 5.—GERONA

Impressió de tota mena de treballs tipogràfics; sobres, papers comercials, factures, esqueles y tot lo referent á la Imprempta.
Sobres comercials de color á

5 PESSETES LO MIL

Ferreria Vella 5.—GERONA

EDICIÓ DE PROPAGANDA DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PERMITAT EN LO CONCURS REGIONALISTA

del "CENTRE CATALÀ", de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la Unió Catalanista

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d' esmerada impresió sobre paper satinat y ab cuberta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Català» de Sabadell.

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats

DE LA

Unió Catalanista

CELEBRADA EN MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en ella s' hi pronunciaren y llegiren, y les bases definitivament aprobadas pera la **Constitució re-gionala catalana**, se ven al preu de DOS PESETAS en la llibreria de Don Joseph Franquet, carrer de l' Argenteria, Gerona.

JOAN GRIVÉ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il-luminació per gas y petroli. Serveys complerts de cuya. Cereria. Instalacions de para-llamps, campanetas elèctriques y telèfons á preus limitadíssims.

MEDICAMENTS ACREDITATS

RECOMENATS PER LA CIENCIA MÉDICA

Xarop d' Hipofosfits GIMBERNAT

Lo meller dels tònichs reconstituyens coneguts, despara la gana, cura l'anèmia, clorosis (colors tristes), malalties medulars, histerisme, insomni; d' efectes sorprenents en les convalecencies: **Ampolla 10 rals.**

Ví restaurador GIMBERNAT

Probes repetides fetes per distingits facultatius han demostrat qu' era lo «Restaurador» per escelencia, pera combatre l' escrofulisme (tumors frets) raquitisme, caries dels ossos, linfatisme, tisis, debilitats hereditaries ó adquirides, vellesa prematura y totes les malalties quina causa sia la debilitat ó falta de nutrició.

Te un gust agradable, de manera que en comptes de repugnar al malalt, aquest lo pren ab gust. **Ampolla 12 rals.**

Vi de nou de kola GIMBERNAT

Considerat com aliment poderós d' economia, regulador del cor, estimulant de les funcions digestives y despertador de tot organisme empobrit: **Preu 8 rals.**

SE VEN AL ENGRÓS

Farmacia del autor **Conde del Asalto, 14.—BARCELONA**
Al detall en totes les farmaciacs.

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyia general de segurs sobre la vida establerta á Barcelona

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSETES

Capital suscrits fins al 31 Dezembre 1893	87,949,791'98 ptes.
Actiu en idem..	15,337,928'87 »
Sinistres pagats fins á idem..	32,82,316'69 »
Reserves ó fondos de segur á idem..	4,178,675'62 »

Les principals classes de segur son:

Vida entera.—Capital pagador á la mort del assegurat, á la seva dona, fills ó qualsevol altre persona designada anteriorment.

Mixto.—Capital pagador al assegurat si viu lo die fixat; ó, immediatament d' ocurrer la seva mort, á la persona designada per ell mateix.

Terme fixo.—Capital pagador en lo die fixat sia al assegurat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s' acaba lo pago de les primes.

Aquests segurs participan en un **50** per **100** dels beneficis de la Companyia.

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT

Segurs temporals.—Segurs de sobrevivencia

SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT

Rentes Vitalicies.

Delegat General á n° aquesta província:

Joseph Coderch y Bacó, advocat.—GERONA.

SUCURSAL JUNCOSA

Plassa de la Constitució, número 13

GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sucres y thés.

NARCÍS GRAU

PERRUQUER

Ofereix los seus serveys al públic. Especialitat en perruques y postissos.

RAMBLA DE LA LLIBERTAT 13, PRINCIPAL

ESTABLIMENT

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S' han rebut las últimas novetats pera la pròxima temporada; los prens sumament econòmichs.

CAMISERIA.—ASTRERERIA PER NOYS
Especialitat en trajes pera col·legials

3, Rambla d' Alvarez, 3.

CENTRE DE VACUNACIÓ

Progrés (Carrer Nou) 23, Barberia.—GERONA

Se vacuna y revacuna directamen: de la vaca. També se ven linfa á 8 rals tubo y á 6 rals als mejor y pulpa á 10 rals cristall.

Se envian franchs de ports, dirigintse al Director D Camilo Fontbernat.

LA PREVISION

Primera Companyia Espanyola dedicada exclusivament a SEGURS SOBRE LA VIDA AB PRIMA FIXA

Dormitori de Sant Francesch, 8, principal.—BARCELONA.

Agent á Gerona—BEATAS, 2

D. Narcís Boada y Guyó

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMPA
SALT

Molí Fariner

Sistemes AUSTRO-HUNGAR y de MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema se fan las moltas á preus sumament modichs.

SABATERIA

JOSEPH M. VENTOS

Calsat per senyors, senyoras y nens.
Especialitat pera 'l que s' encarregui expressament.

ESTABLIMENT Y TALLER

PAU CASSÁ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims á 30 pessetes la pessa.

Cromos, motlles, trasparentes y cuadros

Novetat, bon gust y econòmia

Gerona.—Baxada del Pont de pedra, 14

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca»

Redacció y Administració: Sabateria Vella, núm. 2.-1.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Gerona.	1 peseta	trimestre
Fora.	1'25	id.
Estranger.	1'50	id.

Un numero sol, 10 céntims